

РУСКИЕ НОВИНЫ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Изходка кажди тиждень. Предплата на рок 60 дни, на пол рока 30 дни. За Америку и други краи 2 долари рочна.

Предназначено писма до Редакції в Управи треба посып-
ляти на адресу: „Руски Новини” Паньковоревци (Югославія).

Културни народ.

Французка — то наївки и багати жархі. Не лем же сама Французка богата але ма вона ище пел'єки, дз тераз неприхасеніні копонії у Африкі и Азії. Французка наїді своіх виробох предла- па, як ію цудзіх куце, а то в як за- кождото газду так и за державу най- важнейшіе. Французки народ високо куль- турны. Гарадовство и индустрія стоят у Французкей барз високо, треба велью роботнікох и зато у Французкей есть велью роботнікох зос другіх державох. Од шырікіх цудзіх роботнікох найніжэ У'културы стоя Талісман, Попяци и Ру- тумія. Роботнікох з тих державох воладо Французы «боні» (барыгі) ибо «малотет» (слабоумны). А и не мож зніцац волац тих людзох, котры вечар по роботі вс- цьо піро, дравя гарму и авантуры.

У Французькій крем страних робот-
нікох мож лайсць людзох зас нашого
шчеста, котры приходзя да ўсе учы, ар-
-олатраю французьку культуру любо да
шце забавяло.

З огляду на цілину мож Французьку подзелити на три частини. Сиверна Французька доля найбільш жита, штредлія додан, а Ізгина рівно и озори.

У Французкай єст велики снахійове, чешиш газдове, котрих вимаю «Фармере» и цеї паради зос 20 до 50 лотрі жеми, котри сами жем обрабяло, а три-
мало том так знаних «племініарох», котри джиптаро статок.

Французы наловинатра тикварош. Жижи красни, велики, муромчаны зос цевы. Дозу есть обычно кухні, садзюся и хіжа на госьцох, а горе спалени. Выражаную, же кождз французски пірэс трыраз ше на дзеянь уміша, кождз трэці лазеты ше брізві, а кождз другі мешац ше замі антрига. Влесце обычно варя іканка на дворе ч хладку под аревом. Коню хноки есть заградка зос квепчом, всец заградка полна іншайскій жоленітви. При хижох су тик засадзены яблонево-дасенка.

Французки газда нігда жем не дзейлі помедзі дзеяні. Жем остава сінёви, котры найцікаві якісь гадзюнство, а другі иду до тарговини, ремесла, да фабрікоў, а тут, чо остава ўні оппозіцыі, виплаца им іх твар. У Французскай нет малых, худобных народаў. Вони давалі своё жем под аренду, а сами наў да фабрікоў.

Французки земледілець предада сво-
й вироби ү ванате по сталнай цене.
Обично ма газда салого, алс доброго
кона и зос тим садим коњом оре жем.
Векши терхи вожи на автү. Млеко да-
вало паасты до млекари, у котрой пей-
купую масло, а сыр робы самп зос кром-
тишох и имегитки, до котрой минало
серни. Хлеб достаңакта готови зос искары.

Французки ватал ма обично 200 до 300 нумери. У палане есть дохтор, петеринар, апостекар и рижкии ремесельщици, бо французки нараст ніч сам інклюбі, але шницка дава майстром. У ватале есть обично лутян, пекара, месница, рестаурация и готек. У готеву отримую ще свадьби и забавы, а ю бучих забавох Французки не берут збора.

Як зме ўж скромні, фрішнізки па-
раст предаю тинкою спойло вироби у ва-
лані і не муси ходзіц по вашарох.
Свадзби су досц скромні, такай по вив-
чані юдзе свадзьбо до готелю на попе-
лазенік, когдзі чыне ма плаціц мідай.

У Французской мало кто пишет письма, а те письки те позна на бицикле, метровых лебедях на автогаражах. Зато другие у Французской прекрасны. Шицки муроманы из камену, асфальтируют, роняют и без боязни. И у там же позна културна деревянка.

За тераз зме наведи тельо, а други раз напишеме вецей. З того индзиме, же культура ишак приноши тельо доброду, нем треба культуру и просвіту юбніц, треба ще ѿ просвіти до барокей змагаць, а ище кед ѿ культура розвиня ѿ християнским духу, кел пошуків Божи закони, вец мудзія воіва прыносць людзям ласішы и ласкайшы жывог.

Коло „штоку“.

(История богослужебных в Коньске).

Пре небийсени причини поп Илодентий Йован Чопик поемесден зас Кончур. Приходил за тајекаша мисионар Велаткохр. Наставиел издайницеју работу сопството предходника. Иако ше дад барбад на штранование свитских и црквених писмеха да докаже, же то шинко едно чи требаје да се чин упъти, чи православни. Сдина хиба пана и цо о тај обичии... Ходил и по предлох жели, дивицата и хлавица и там присоведал звончите приповедли, давал препоруки дивицата, кой ше образаје на попа Јончу ў Нобим Салу, када сије најсп добре место за службу, аби кед бы мали даунки работи там. Али ходил частейши и цар Илодентий назад до Кончур и претријубаје ше тај вече разми по предлох и помагај сопствому ћелегови у работе претријубаје ше у баби Таманки Гaborки (названей Петранешан), бо банг там ше спримојати предлог за пакистарши дхини.

По баладе наши позѣтъ о нашихъ благовѣбахъ, о нашихъ панотюхъ, же и боянъ прейдуть на правоеславіе, же до Краину вѣлѣятъ половѣка Конѧтиюхъ пребуде, и же инициаи Русани мѫша прейдуть, бо что не прейдуть, та съ антидержавитъ, спада гу тимъ, го лабили благопокойного Краля Альберта дра у Марсельо, та будзе винката до Мадярскай и т. д.

Боги прето'и Заря* юходзече, да вие
оправдаю тэти, шо газыюю свою быву. Хбайі
того, хто охабиі свойгага отца грека-католіка
и так и нето ёвала малер, а бесс гнеда цудару
Малер и саша, сік і нед бы и гэбю не знала,
жэ хто ёвала родзену малер не поймас, та
ані жаночуха ўроцтвовану не будзе.

Почали зос Нового Саду и бие ћраћија
гласи доходници „найученіјим“ најбогатијим
богословију, који превозију на православне
прето, бо ју крижевачки Јадића не дад
ожениц иже, но сам вијећи на садрји складби
у штоту! — овда уи писаверникољ бого-
слови! — Та гоч иака дба богословији и то
универзитетски зберешај, та таји с ученици, же то
небосадски владића — дораз помажеши па-
ведин че ожећи. Вегави звончеши право-
славци и их помагаче-батогаше и по Вербад-
кии и по Новом Саду, же Јеого новому ба-
ткњакуви за поподијо вијерију: Љубије тј ћије-
лјалој комбинације, але опајај његово министарство.
Губитама иш ћекаји јећи најглатан, и пој Јона
јежај Сербкињо, да вијакаје в тим воби долас,
је и вон и Јого обије сестре, па вики ру-
сле, чисте и гварде руске.

Поневоза у Новим Саду було баш на джень юд бул и славни польстични збор Свінчач.

Шеф югуртской акції у Концері таїї по поширенню, почав глядаць булаць котурець (лем пред прорицію на «Зарі») руско-православну пафохію. Глядал ю у в. Доднара Михала, у п. Яніка Буїти на Вельким шоре, у п. Фіндаріїї Альдрина і можеб' ѹще деяде — і її в Рога, якщо не дотяг нічде, та робітка югуртських тоїк їх лайзгоднейше місто за небу пафохію. Ту не сходдиши «Народна одбрана» та «Заря» тимчасом схадиши та її вінчані таїї не сходдеш, то поспреходили на православне, ту зашвидала «Заря» у Концері. Ту не отридовали и батогашки їїбальи юніко, чиїжко, що добедю на одпад од греко-католицької вирн порихтало батохом биване. Ту дакле стояше батохом и широм сбою юцико, що жу дада хлеба, «снабув» и «бінши» степень а превідміну не, же за православних агитаторах не бреди Закон о меднівських одногорах дужа, же то бреди юд за тих, од котрих вони одпадуть.

Одтоль виходиши и на сину ще цікса виходиши, що дума, же жу відзені юніки «бірнік».

Слідіши їх тоїку прави своєю шесты по боладо и склічесе плодах ногланукою, же шийдай на православне дужа прейсц и же пребуду...!

Зосі того виходиши, же тог «учень» пан баглошко греко-католицькох трима спрабди ж таїх піпрословінніх їх и «Заря», юд илі прінібідя, же жу діяни юніко таїї не православне, що юд би боши не їїти, же пребуди їїбальою греко-католицькою вирою али же таїї прабо їх и срібно-православна. Або, можеб' ѹщю то бочи єдія не таїа та думка, же поса срібно-православній вера законом прініжата у Юдіві, та їх бачу зато и поїдіть, же би «бінши» степень посамітні, всіж би було интересантно дозніти, же пребуди їх «бінши» степень достал и ма.

Концері.

Оглашайце у „Р. Новинох“.

П. Матвеевич:

Бог своїх не захабя.

(Біблійска представа у пейц дійох)

Особи:

- 1) Яков, старозавітник патріарх.
- 2) Румен, син Якова, чувар камілюх,
- 3) Симон, син Якова, чувар статку,
- 4) Ієсав, син Якова, чувар камілюх,
- 5) Юда, син Якова, чувар статку,
- 6) Іак, син Якова, пастир івніх,
- 7) Нефталим, син Якова, пастир івніх,
- 8) Іад, син Якова, чувар баранчатах,
- 9) Асур, син Якова, чувар баранчатах,
- 10) Изатар, син Якова, чувар ослах,
- 11) Завулов, син Якова, чувар євліх,
- 12) Осіп, наймілітії син Якова,
- 13) Всевінні, наймілітії син Якова
- 14) Періні тарговець, мадиярски,
- 15) Други тарговець, мадиярски,
- 16) Фараон, цар єгипетский,
- 17) Путіффар, подпідрядтель Фараоновій стражі,
- 18) Петефірій, Чесінар Фараонов,
- 19) Капіон із Фараоновим дворе,
- 20) Други каторга із Фараоновим дворе.

І. дія.

Браца замерига Осіфа.

Дія ще одбувася у хвіні патріарха Якова із Геброну. Видан ще празин двор. Лицо од задку находила ще двері, в на правим боку обляк.

ДУХОВНИЙ ЖИВОТ

Наша враділовська вира.

Даскельо слова людом добрей волт.

Пише: Владика Дионізій.

Католик.

Слово «католик» походить з греко-іспанського слова «καθολικός», в по нашим ананси «іскособі».

Перша Христова юд од апостольських часів від імени Церкви було записано: «Ініціативу „каголине ектесія“, що значить „католицька Церква“ аби „іскособа Церквя“.

Таке яй мено давл уж св. Полікія, падиця у смирни (70—156), ученьк св. Йоана Евангелісти.

Св. Кирил Бруслімський (813—868) у своїх католицьких пам'ятках толкує слово «католик» так:

«Церква із „Христом“ від „католика“ прето, бо вона розширеніа по цілим землям од найдальших до найдальших крайів; бо вона по наїм північ і превибік у чи юніцьких форматах; бо вона віддана под людами до правого поміття після смерті; бо вона лічів и вилічів юніцьких грих та лісів и духом».

Прето юд пугуваш по містах, не питайше, що юд находит «для Божі», бо юд і други бояти безвідоміх і кримовирштів старію зосітим меном своєю «доміні» почествованці;

аніт не пітай, що юд находит «церкву», анит не пітай, що юд находит «Церкву католицьку», бо то вправе мено таї «святій» и мацери юніцьких наст.

Прима тому «католицька Церква» значить: Церква, котра зберігає юніцькі шароди залотою івнів, юніцьких вінків, к провадців їх до неба.

Ортодокс або православний.

Слово «ортодокс» преведене зосітим греческого від словом «православни». Вони не походять од запустлених часів. Кед святи Оттоніє на єкуменіческим першом і другим соборе у Нікії (325.) и у Цариграду (381.) розши-

ївалася и толковали «Апостольски Символ» віри и складала напису девінко „Віру“, візантії відзначали Церкву Христову зосітими: «свята, свята, католическа и апостольска». У греческим язіку було записано: «μητρική, аπόστολική εκκλησία». У китайських історических пригодах греческі гіганті «καγολινε εκκλησία» преложили за «католицькою Церквою». Так читаме у пізньоримським славянським рукопису зосітим 13. століття „Устюжскій Кормїн“ тогі слова преведені: „но відніку, святу, католическу и апостольскую Церквю“. Планітія рукописів були „καθολικη εκκλησια“. Наши віраки у Южній Сербії як и юнаки у Болгарії и велика юдия „католическую Церквю“.

У нас слово «католик» преложили вони відніших часів несвядівники зосітим „соборіем“ и так в нашій лідове то преважали, а опущася старе слово, «католическая», котре вельми відніше отвітного пригніблому тексту.

Слово «ортодокс» відзначає аж на 4. єкуменіческому собору у Халкедону 451. року. На тим собору по предложенню св. Лева, Папи римського, св. Отців одсудили криву науку Етихову, котри учен, же у Ісусу Христу єсть лиши одна проклода. При таї народи св. Отців поставили таке праоко: тогі Церкви, котри приймали науку о Ісусу Христу так, як була проглашена по предложенню Папи на Халкедонському собору вілаю ще „ортодоксії“, що у нас преважає зосітим словом „православні“, а котри приймали кривовиршну науку Етихову, вілаю ще „гетеродоксії“ або по нашим „євнівіднії“.

Папа Лев I. було юний Халкедонського собору научуючи од Бога обявив віру, и управо прето грекески Місії велично Папу Льва як „Уляку ортодоксіїв віри“.

Віру Халкедонського собору по предложенню Івана Льва прийз на нем Рим зосітим Західом, али и пали Восток прем Халкедон. По правилу Халкедонського собору Халдей були „гетеродокси“, а гетаю юніці „прітодокси“. Церква Ісуса Христу юи зачюючела скільк єкуменіческим соборім зосітим Халкедонським. Вона жала и познайкте на самим Востоку, док

1. ява (Яков сам).

Яков (старожітний чоловік а лицу браду, патри на обычай). Уж рано івнічено, а моїх дзецих яже єст. Напевно що я рана заспала. (Шеста піс по хвіні). Заспіваним івніком було то донеді, кед я була младши. Теді я обишил цалу юніц Хаззанську, івніком соч івніка сильного стіща и препагрел самів дзеци. Але терез венецій не може. Фришка вистаном. Беш чувствую, як же юніц волаблю. Прето сам герас раз авозая шицьки своїх дзеци ту на Хеброн, да ми повезза о себе, о слугах и о моїх статку, до то чуваю. (Приводи та облаку). Патри! Слухіко уж винило. Мунім юніків і дад запинад, да можу до скорей поїдці та статку. (Приводи та дзвін, отвіра их я криги). Рувене, дзеци! Чи ѿде поставали? Пошагайце! Час уж да піднести.

2. ява.

Яков и 10 синів порихтавши як пастирі. Рувен: (уходзи, а за ним Левій). Мир з Тобу, отче! Ево нас, ми готові.

Левій: Мир з Тобу, ало.

Яков: И з вами жай пребина мир и благослов. Божи! Но, що то з тобу. Рувене, первенець мой — и тебе наша сучинко пребегло? Е, звісна, жестка посцель у оцовій хвіні: па юе слайди піти у хвіні, як поєднанім із твердай жемі. Але звісна ато. Міне милу, дам кед ѿде ще добре одпочинути.

Рувен: Отець, як крива межка посцель, Ми мілую, па нам и на імені жестко. Але ми не симави на видальні; та зме вечар кедо злущев приводами.

Левій: Вечар когути уж друга раз откликавали, кед зме заспала.

Симена (а за ним Юра): Ево к нас отець! Мир з Тобу!

Юда: Оврісі нам, як зме не скоро приводи.

Яков: Бог наї вім озрючи, дзеци жоїть! Уже влас юніціх оправдані Рувен і Левій.

Ха, ето и други юніціх скількіх. У заразі перенесли дзеци мілія!

Дав (за ним Нефтали): З тобу видно отець!

Цін і Нефтали станови з лівого боку Рувена, Левія, Симона и Юди у полуокружності та ліходуї.

Іад (за ним Азур, Иахар и Завулов) уходзи и порулює з правого боку та ліходуї: Благослови ме, імо!

Азур, Иахар и Завулов (зосітим уходу): И ми благослови отець!

Яков (зрівнявши на ланерох и кожного приводя по плечу). Стані до північну північної два юніціх синіх, обраци та в хрибток та дзвінам, звісна з лівій руки клапан, а праву руку цвягта до гори голови и тутоти, док синіоне клапан по праве коняго и отриваю голови: Бог ціца моїого Авраама и підожного Ізака — які вас благослови! О син-

був Восток у єпископів Апостольським Престолом у Риму, які штири єкзюменського собора. Протоцерій Рим похвірив і презентував посторонні о почитанні святих образів із іконами VII. Єкзюменського собору собору другого у Нікейі (787. р.), туди по правилу Халкедонського собору щири Церкви і збирі, котрі прийшли посторонні другого Нікейського собору о почитанні образів із іконами, як і посторонні о міра і моралу первих в єкзюменських соборах, відібрали чи "артилексії", а котрі тоді не прийшли, відібрали чи "гетеродокси".

(Далі буде).

КОНГРЕС УЧІТЕЛЬОВ У ІЖГОРОДУ.

6. и 7. літня отримали руські учительі на Горніці і Іжгороді свої роціни Конгрес. Присутні було близько 1000 учительів. На конгресу були присутні губернатор Південно-Закарпатської Русі Константин Грабар, пан гладіка преосв. Стойка, я ім'я народа предстає п. Волошин і Др. Брашайко. Шири бешедніці на цьому конгресу симіро нападали проциркульну роботу чеської влади, котра оспівлює у чистих руських валах чеські іконочі, а їхній філії та громади у Іжгороді ністали за директора батогаша-московофіла, котрі уважають у школі московський язык, забраною живий руський язык, котрим народ на Горніці бесідує; — На Горніці видані ще симіро борба медії так званими народницами, котрі брави наш язык і руську народносці і медлі баготашами-московофілами, котрі ще брекали руського народу, сиє були Русове, звоздрують народ на православії і ганьба ще бешеднаці красним макарівським руським языком. Тим юндукризмом баготашам помагає підкіплює чеська Аграрна співництва і жито народові ці мало ческій борбі, але за німа стоять народ. Для тоді народні баготаше не мало подпори од чеської страни, уж більшіше пропадли. Слично як і у нас.

Боге (як прийшли благословія ставаю, виросла право руку ти пісні і ведло туторя): Здружу будьше! И тебе, іде!

Яков (закрес ізміну і так і други). Час уж прийшов, діти мої да ще розіндаєте ходи ти своєму столу) Вчера ще ще одягнули і поїхавши, а літо ще ще розвівши зос свій припоміданем о своєму яківіце і о успіху у статку. И з вами надівся. Буяще і нарадій послушник Симеон і бріжки пастире Ти Руфіє, і Ти Йеван, меркувше добре на вашо ханили, бо ще зос пінків боках чуб за градам і збійництво. Симеон і Юда ви яківіе зос статітом як до Дотакі, а у позачинній вінів яківіе ту візни придзе. Даниї Нефтаїм ще снуєше до пілонів нольох коло Сихема, але ови будуть мані добрі пану до горній січі. Гад и Асур пай золоїх білько нацасую баранчата, А Изахар і Завулон, ви можену помана пінди!

«Вибори» у Польщі.

У польській церкві буде 8 січня вибори до парламенту. Ма ще вибрало 204 посланників Странів із буде членах, але кандидатах буде постівів окрім спільноти Ольборк, якінням од делегатів общинських обіорок, гаудівських дружин, тарторів і робочін Кіморох. То значить, що за право виборів буде обраний, хто може бути кандидатом. А та від їх правів використані, бо їх потребні цінності.

Інформація Америки.

Американський парламент у Вашингтоні одредав 480 мільйонів доларів за перевезення американської військ флоту. Ма ще вбудоваць 18 нових великих ладів, в той же час інші залізничні подводні ладі. И так у напоружанію ще певні запрестані напрямки. Напоце зімі културні!

Розстави у Англії.

У остатці років числені міліонів розставів у Лондоні так ще давніше, що суд за розставів не може піти за філіалу врезультати 1921. до 1925. року було у Лондоні 2670 розставів, а утім у таїх 1933. року було 4000. То єдні таїх розставів, де єдні єдині, сам муж, лібо сама жінка, пита розставу. Інші величі числені тих розставів, це оби-звой, і Чулі і Іспанія, єдні пісні розставів Гвардія, же таїх перевезення розставів стоять у сіяні все занепом, котрі праця даскало роки видали, а котрі забрали фінансівів у новинах, хто ще все ким розставів. Скоріше люди од самій ганьби, да ще їх фамелійних створів не пиші у новинах, спримовіли їх розставів і ліжили ведно, та відно другому попутували і перепіло, як і треба да буде у кождій фамелії. Але найменші виноваті за членів розставів сам закон протестантської англіканської церкви, котре дозволяє малікеских розставів. Зато медії кількістю нет тілько розставів, бо у нас супротивство кущи тирада до шмерти мужа, лібо жінки.

Влато на дну моря.

У північній воді потопели Немци 1915. року на Англійськіх океанів відділяючи Ірландію від островів Англії та Ірландії, відомі як Ірландія. З ладів потончили на морське дно і коло 300 міліонів золота, котре "Лузитанія" візела з Америки до Англії. Тереза чи у Англії організувало скрізне дружество, котре ще тоді зос звіджені "Лузитанії" візни.

Некди замін було Жидох.

У Берліні направезн Жидох за времінь представи у відцілі свою демонстрацію іронії філіму, котре Жидох винимав. То так розгітало Німеччину, що вона нападла на хітки бо-

нажарен до більших яскравих, бо у тіх певністей сідії особого кельва. А складаєши нам буде кождій собіті у Сихему. Там нам буде висилані з Осіппом едаєте і порухи. Розуміли ще не?

Синопс: Гей, оце!

Яков: Іще одно! Не забуде діксія, як співопис Ісаїса, котре не заизювало Богу, же му буде служець вони і цілі його хижі. А я чуєм, що ви у роботи і забавах дакедя і забудуши на тіт завит, па а ладож, а клітку і недостойним ділами гіванте Бога. Дещо, я вас пінків барз спожиня і привівнинані важ то, ще піному роду Бог обесила благословів, але вони то нам не зішлю кия му не будеме відно слушник. Тереза накажем, да нам за драгу щирик спорихаю. (Одхолті)

(Далі буде).

жидох, покибували обізни і веїї Жидох побили. Зас такім у земі видавало відда якже ще синдромін предиски про ци Жидох. Так на приклад од тереза не пітє це Жидох у Немецькій земі купац відірв зос Немцями Жидох не пічни трипіл християнську службу, бо такої строгої караю і Жидох я службі, котра не має тілько "зебула", що пошла Жидоха служби.

Борба католиків і протестантів у Ірландії.

У Уельстру, сіверній часті Ірландії, діє засекретна Лінгвізіон протестантів, крімдо зірваних борбох медії католицкими Ірландією і протестантськими Англійцями. Були і мережі. Тереза у землі Ірландії відда вельке невідповідство проти протестантів, бо Ірландія католицкі народ, та не євреї да ще англійські протестантів увредоую їх земру.

С. Салакон.

ЛЬВОВ.

Львов, ябо в нашій літературній беніді Львів. Оада єврії єдного Русія-України, котрою би її було менше того мено віднак як і Кіїв. Кіїв главне место цілій руско-української земі, нації озовинки, тереза стука под відділу большинствах відбількох, а Львів, інтердок Западній України, под власну Полякох. Присі тереза до Кіїва бара чекко і прето за місце османів що зем горуце жаданів, да їх панінім, а у Львове сам буд на науках, упізнає сом то, його прещаси і терашльоц. А це главное, я львов полюбі. Так сом то по любел, як по Серб любі Београд, а Хорват Ватреб. Нашол сом ще у пісні медії своєї, і станові на тваріві грунт національної нашієї преніслеся. И прето кумім признач, що зос ческим зерном і зос ясінім будем одхолець зос тих наприкінців грядів, а особено зос Львова.

Нашка львов на землю не бара підітрава як наш українські народи. Присісли го Жидох і Поляки. Жидох скоро півнівка чигелів, а Поляки землю мало кілька. Беніді на кождім кроюю по наша, лібо немецко-живівівська лібо чолівська. Деркавни уряди, культурні інституції, тарторівік жицько-польські, тає єст досі, і нашіх. Але зіто цілі краї наскілько скро чисти наші.

Нашкі якіх найменші пущаю прекрасній відчесній катедри сі. Юра я на улиці Руслані, коло котрій ще заходів величина великих інституцій: Просвіта, редакції наших пісніх, книга, Старовінській Інститут, Діастер, дружество за освіту, Наукове Товариство Павиченка і др.

Та пісмо того Львов бул од найперших часів наші українськіх. Основав го у першій половині XIII. століття руско-українські Країв, Данил Романович і дал му мено свого сина Льва. — Львів-город (зверні). Поляки у землемісі часу сиу утверждні, що мено Львов пришло од того, бо ти було велико левя. Але леви живо не вінаже у земліх країв Азії і Африки.

По пімерши руського края Льва II, праця з війском под Львов поляски князя Болеслава Тройденовича я з покону луцівства (применяє свою поляську титу на нашу вісточну і мено Болеслав на Юрій) заходів на Львове. Але кед, напівому авріду десадєло пасилів якідівши того поляського спирнодіїка, давніша після нічому року 1340. була і вони помічні. Після цього землю заходів на Львов ведло а Майданами пінські краї, Ян Казимир і праця майданів освоєв варота, спалев монастир сі. Юрія я розтрабез паль його маєток. Потім Рівні пропел зос покрадаслив добром наїзд до

Кракова. В якості цього року заня припинили в польському под Львов і склали га, бо парохи не були приготовані на обряду. Врачуючи про навіз до лому схібся свійської важливості, але його ванце француз вигнавши, а Русини вибрали себе нового владара, Януша Дечака, котрий призначив сам верховну владу Кракову. Львов же француз залишив підкорювати і у нім закінчилися культура та просвітлення ченців.

Другий раз притулена пам'ять Польщі за польським на землі не зникла ще. За Львов не відмінно називали Польська та Літва та їх землі відійшли до середньої польської Львовів, доки не превозідали Польщу. Польки залишили у роках 1349—50 да зу Галичину — капіта відома династія вінмарла — а зю юні в Львов. І єдніє ще почини польської держави борбі народу за вільне бодрення. Безчислені жертви снади у боях за вільне бодрення. Безчислені жертви снади у боях за вільне бодрення. За польську було відкрите право а за непріємностями силів.

У старому Львові пекарів життя була пана, тобто будо він і Польщо, Вірменію, Жидох та Татарох. Да вицінні наші елементи — основна польська ідея імені Львовів, а стири змініть. І від наваристано з рока на рок отримувала польська влада права панівного народу у Львові. До урадів, до майстерських цехів не примали аж єдиного Русина. Предок у борбі прощи Польщі відігрів церковне „Славрепітніє братство“. У Варшаві у польським парламенту або при королях робили „братчів“ (членів братства) польсько, да виглядаю право і правду. Того братство (членів братства було в по других варіантах) було представників та заступників всіх панівного народу. Вони ще старалося за наші церкви, отримували школи, підтримували руські кінцікі та місто своєї друкарні сину од перших у вісточній Європі.

У часах величного гетьмана Богдана Хмельницького, котрий вишилбодив вісочину Україну від польської власності, поросли паділь на польській землі та Галичині, а зю юні в Львові. Кед Хмельницькі приходили 1848, року або своїм кінцікім військом под Львовів, Польща піс бали, а нашо разочасли. Гетьман не свій бомбардував варош, як то наши жадали, але за невеличку суму одкупу одступив від нашої сапуної народу, а юні відбій будували церкви. Польди засіли та дали приєднати наших громадян. Пришла до того, як юні не пам'ятали відмінно відмінно від наших мертвих, але які в поці.

(Конець буде).

Преслава п. Дра Мичека.

Главни хорватські вароші Загреб та інші хорватські міста прославлені в цільним одному віденьном в суботу 20. та неділю 21. липня зуєли та родася відень свого кріпінка п. Дра Ві. Мичека. У походу по узбіках Загреба відійшли учасці великих часів народу, гарастох та громадян. Цілий Загреб буд прикрасени або хорватськими заставами. На даскельох містах були сукоби або тіма, котрий ще таї заславані на сцени відомінні. Було даскельо рокетів, пейзажі чегінкох. Тераз у Загребу поділили жир. Сем п. Мичека та вінцікі озбільши люди осудили гора чече пемірох от насонасних людзів.

За редакцію одповіда: Др. Франко Дрдович, парох та декан у Лікіону.

Другує: Біскуйська Тискара у Лікіону.

ВЕЛІКИ РУСКИ ДОБРОДІГЕЛЬ.

Давнаваме ще зос паного Коцурі, жестамошній житель Дніпрівській Дороги гавані (званий „Дада“) даровал пельку фундаменту од 114 метрах жемі від помагані руских піколярів греко-католиків зос Коцурі, зос Бачиній та Сланоній, та потріє школу у нашім Греековаті, семінаріу у Загребу. У слідуючих числах непітнеме от тим надзвичайним дарунку веци, а тараз уж наснаніше, як тільки велькодуше єдло пірого руского патріота Дніпрівського Дороги гавані зос Коцурі відслужив найважливіше признання од цілого паного народу. Зос тим ділом записав щедри дарувальник Дніпрівського Дороги гавані свої мені у історії руского народу у Югославії зос алатників словами. Най ще у цього університета в другій іншо людас!

Конкорда в Югославію подписані.

25. літа подписані в у Риме Конкордат (догваріца) між Югославію та си, Римську столицю, у котрим су ушорени одношай католицькій Церкви та Югославії та державним відомством Медаїн під час під час конкордат, да ще оснію дія нові рамкиват. відомства: одно у Бачиній, друге у Банату. Держава признала католицькі візначені, у яких піколях жупані ще утиць, калані з Польським конкордатом ще не обясни.

Наш Владика у Галичині.

Наш Преслава п. Владика одпуговав тих дньох у важких церковних стварях до Галичини, дзе ще затрима до золотки августи т. р. Пред. влади за вельки странкі.

Предсвідник шанди др. Стойдикович виявил у парламенту, же йому ще найважеліше таки политичні шор у державі, які в у Сін. Америки, дзе уж давно постоя ліміт два великих держав, котрий ще на таїді меншо. Виявил тиж, що юні призначили стрінком, котрий оснований на племенінні або вірснім темелю. Ти ажачи, що ще буд хорватських-католицьких, або сербських-православних странкох, ліміт югославіческих. Зос тим у виїздах ще велько бешеду о основанию великої стрінки од бувших рационалізма, Словенію та Мусінію.

Уродай.

У цілій державі уродай юнта досі слави. Вшадак заринаю, що мало плацело, на жсюх квалітета баря добра, але єст та баря ліччого жита. У Сланонії за тераз жили плацело 106—107 л., а „Приаза“ у Бачиній 115—126 л. За тераз ще слабо преряза, бо юнте плацко не вінчані, а від ще дівчі та стрінку, да дочекаю вишу цену.

Кукурица превладає цілком, бо суша у цілій державі бара велька. У давнині містах уж два місця не було доброго дожду. Од сіней горучачки у Сланонії ще кукурица уж суша, а юнте ще аж засяла. Кед тих дньох ще приїде добри діждик, кукуриця не буде скоро чіп. — Загради тає стрінки од сушки. Кілька парадичів кочів у Сланонії 5—7 л. (У Польські Салунах вагоні лам 1—150 д.) отурили 2—3 за дінтар. Давно уж так не було.

СУПЕРФОСФАТУ

ВЕШТАЧКОГО ГНОЮ за ще, добре жити на заміні: домашній проліфік, дакета, банкути, кому треба паді ще да відносіці до Гаудовського Дружества у Руским Крестуре, лібі та Макай Йовбеновичі, лібі та Будинек Дюрови на Селіанті у Р. Крестуре.

Миклошевичи.

Все Руско-Українській Читальні, — 14. л. м. отримано у нас главна схадка „Руско-Українській Читальні“ у Миклошевичах. Часини ще юнти у кратким числу. Схадка ще одбух зос слідуючу програму: 1) Отвіроче в привіт предсвідника, 2) Читаніо прописоку преміорочній смізки, 3) Звіт о роботі преміорочній року. Були отримані два представи, три академії та то два у часі українського тенія Тариса Шевченка, а єдна у часі Габора Костельника, щейси реферати в то щтира на тему національної історії та культури, а два зі хігієни. През виїзу юнку в звіті засідка Читальні сходили у читальній салік на читаніи новиніх пасінків та іншіх югославійських, а венка та на бешеду ѹка уж членок интересовала. 4) Поздялане знесутогорюю старому одбороти. Точ як було зроблене пінито, як було у програму, міжними присвідників його старали та споділоці до рибачів, а звіт та обсягні були також ще завадили розвою нашої Читальні. Потік ще преніло на вибірки нового одбору. Одбор вибрали з малінки преміорками старі. 5) Жадане членох як ма одбор віддаць дальнюю роботу. Елени ще складаю у гім, ще капрям, у котрим робила пана Читальні т. б. давніше культури та просвіти у нашим відомству та давніше національної руско-українській смидомогиці з добри та жадаю, що у тим напряму та встави. Цеїх далей жадаю, да ще терас през лето, док нашо піколярі та, отримую у Читальні кождій під час виклади за старших, а то молодіжні за молодецкі та ласіці.

Зос тим ще главна схадка засервела.

Огіногасити днінь. — В подвію 21. л. юна огіногасці схадки огіногасити днінь. Попозади отримали два виклади Наша ще Читальні прієднані та преслаши під час огіногасців та член Читальні п. М. Бучко отримал реферат на тему: „Преслави кризи у півеці та панім народе“. То с перши реферат під час серії рефератів, котра у тим ліце салдує. По рефератах були також за місця. Ту треба пам'ятує едку бара краску та симпатичну позу, а то в: ще Читальні та огіногасці, а обідва су висловлюю нашо дружество, яко у бара криці злагоди та потікомагаю сінці других. То веде од рідких прикладів такої залоти та престо залисус присвідників та похвалу.

Зос того краткого авиту ще видзи, що наша Читальні антина у подільному застежено тога слова та ще є єдна од перших. То когутоник престо, да другича зменшуємі славу, котри думані, ще су узшівким перши, яко престо, да укажем, що в місці годин зробив якого доброго, а відці та престо, да зос тим побудувані та других до жицій роботи, котра має да ученілісія нашо руско-українські варод та зроби го сильним та могутшім.

І. В.

Кажди культурни Русин

чита „Руски Новини“, ала — а в іх та ілаці. Точне плацанс предлагати тобам пайловині знак культурного члена. — Нашо дружиніці роздувающе сім.

Віддана: Михайло Філіпак, Пінікоревиця.